

ISTORIJŲ PASAKOJIMO LANKSTINUKAS

OCTOBER 2021

Project Number 2019-2-UK01-KA205-062270

Partneriai

Merseyside Expanding Horizons Limited

Jungtinė Karalystė (koordinuoja)

AGIS, NOTE et INNOVE

Prancūzija

Promimpresa SRL

Italija

Asociacija „Aktyvus jaunimas“

Lietuva

Aproximar - Cooperativa de Solidariedade Social

Portugalija

ICEP s.r.o.

Slovakija

Authoriai ir bendraautoriai

Maria Szilard, Alice Mechoulam, Sarah Harou

AGIS, NOTE et INNOVE – Prancūzija

Cinzia Miatto, Anna Bellan, Marta Lázaro Echavarren, Agshin Mammadov

Merseyside Expanding Horizons – Jungtinė Karalystė

Sophia Raineri, Augustas Romanovskis, Adriana Lavrukaitytė

Active Youth – Lietuva

Tatiana Morais, Patrícia Gonçalves, Joana Portugal, Tiago Leitão

Aproximar – Portugalija

Roberta Montagno, Beniamino Torregrossa

Promimpresa – Italija

Anna Barseghyan, Aldo Riggi

ICEP – Slovakija

Šis projektas finansuotas Europos Komisijos lėšomis pagal E+ programą. Šiame leidinyje pateikta informacija atspindi tik autoriaus požiūrį ir Komisija nėra atsakinga už jokią čia pateiktos informacijos panaudojimą.

TABBLE OF CONTENTS

04

Ižanga ir metodika

05 - 16

Istorijos

05

Kultūrinis šokas

06 - 07

Asmenybės tobulėjimas

08

Išbandymais

09

Patirtys

10 - 11

Diskriminacija

12 - 13

Migracija

14

Orumas ir tolerancija

15

Ištrauktis šokas

16

COVID-19 šokas

17

Išvados

IŽANGA IR METODIKA

Šis lankstinukas yra „Youth Connections“ projekto dalis. Šis projektas bendrai finansuotas „Erasmus+“ programos, siekiančios kūrybišku darbu ir kultūrinėmis veiklomis, skatinančiomis socialinę įtrauktį, sukurti stiprų ryšį tarp jaunų pabėgėlių, prieglobsčio prašytojų, migrantų ir ES jaunimo.

Šis lankstinukas yra partnerių surengtų seminarų ir veiklų su vietiniais jaunuoliais ir migrantais rezultatas. Jame rasite istorijų apie asmeninę patirtį dalyvaujant įtraukties ir prisitaikymo prie naujos šalies procese rinkinį.

Partnerystė pritaikė istorijų pasakojimo metodiką. Istorijų pasakojimas sukuria žaismingą aplinką, kurioje skirtingų kultūrų žmonės gali išsireikšti ir atstovauti savo kultūrą ir įsitikinimus, nė vieno neįžeidžiant. Tokioje aplinkoje lengviau suburti migrantus ir priimančiąją bendruomenę kartu tam, kad pažintų vieni kitus, pasidalintų kultūrinėmis vertybėmis ir išklaustų vieni kitų gyvenimo istorijas.

Mūsų seminarų metu jauni pabėgėliai, prieglobsčio prašytojai ir migrantai buvo pakviesti pasidalinti savo gyvenimo kelione ir patirtais pokyčiais. Šie seminarai paskatino atvirą dialogą ir istorijų pasakojimą apie migracijos keliones į Europą, daugiausiai dėmesio skiriant lūkesčiams, pirmiems įspūdžiams apie ES priimančiąją šalį ir patirtus socialinės įtraukties išbandymus. O jaunieji europiečiai pasidalino savo gyvenimo trajektorija savo šalyje, asmenines įžvalgas, nuomones ir jausmus.

Dalyviai pasidalino savo istorijas keliais būdais: piešimu, kalba ir rašymu. Šiame lankstinuke surinkti pagrindiniai rezultatai, gauti iš seminarų partneriaujančiose šalyse.

Istorijų pasakojimai, surinkti į šį lankstinuką, suskirstyti į šias temas:

- Kultūrinis šokas
- Asmenybės tobulėjimas
- Išbandymai
- Patirtys
- Diskriminacija
- Migracija
- Orumas
- Tolerancija įtrauktis
- COVID-19

KULTŪRINIS ŠOKAS

Pagrindinis veikėjas yra jaunas žmogus, nusprendęs išvykti studijuoti į kitą šalį. Jis persikėlė iš Azerbaidžano į Italiją, tarp šių šalių yra labai daug kultūrinių skirtumų. Pirmiausia oro uoste jis išgirdo gražius italų kalbos žodžius, pavyzdžiui, Avanti, permeso ir kt. Jam ši kalba buvo kitokia ir įdomi, kadangi ji labai skiriasi nuo jo gimtosios kalbos. Žmonės tarpusavyje elgiasi labai artimai, ypač merginos, gali matyti, kaip visi pasibučiuoja ir apkabina vieni kitus. O Azerbaidžane toks atviras gali būti tik tada, jei artimai pažįsti tą žmogų (ypač merginą). Be žmonių ir kalbos, maistas taip pat yra kitoks, todėl buvo laikas, kai jis pasiilgo vietinės virtuvės.

ASMENYBĖS TOBULĖJIMAS

Jaunos moters, gyvenančios kitoje šalyje, istorija. Ji pirmą kartą gyveno kitoje šalyje, kalbančioje kita kalba ir turinčioje kitą kultūrą, viena, be savo šeimos ir daugų. Per šį laikotarpį ji labai subrendo: artimiau save pažino ir iš naujo atrado savo pusę, apie kurią anksčiau nežinojo. Dabar ji yra nepriklausoma beveik visose savo gyvenimo srityse. Be to, ji susipažino su naujais ir nuostabiais žmonėmis, kuriuos prisimins visą savo gyvenimą, kai visa tai baigsis. Jie rūpinosi ir pasitikėjo ja nuo pat pradžių. Ji daug ko išmoko iš jų ir drauge su jais. Ši moteris iš tiesų labai patobulėjo asmeniškai. Ši patirtis padėjo jai labiau pasitikėti savimi, įveikti baimes, pažinti savo stiprybes bei silpnybes ir išmokti jas įveikti. Kas būtų pagalvojęs, kad ji išgyvens pasaulinę pandemiją būdama toli nuo namų!

Istorija apie jauną moterį, išvykusią į Jungtinę Karalystę atlikti Europos solidarumo korpuso programą. Tai buvo savotiškas išbandymas: daugybė galutinių terminų, gausybė projektų, bet visa tai teikė ir pasitenkinimą, nes dirbo su bendruomene. Iš tiesų tai, kad ji žino galinti kažką pakeisti ar pagelbėti kitam žmogui, ne tik sau, teikia pasitenkinimo jausmą. Ji atrado aistrą darbui, būdama su žmonėmis, dirbančiais tam, kad padėtų kitiems, ir matydama, kaip jie dirba. Ji daug ko išmoko iš savo bendradarbių ir jų patirčių. Gyvenimas daugiakultūroje aplinkoje atveria žmogaus širdį ir jį patį labai praturtina. Ji daug ko išmoko daugiausiai dėl to, kad jie pasitikėjo ja iš pat pradžių, nes suteikė jai atsakomybių. Tie žmonės pašalino jos baimę kalbėti angliškai. Jai labai patinka, kad bendravimas su žmonėmis yra labai svarbus. Ji išmoko naujų įgūdžių ir savybių, kurių nežinojo turinti. Jie visi padeda jai išsiaiškinti dėl savo karjeros ateityje. Jis vis dar turi kur patobulėti, bet tikisi, kad per likusį laiką kuo geriau išnaudos šią galimybę. Ji tikisi pasinaudojusi gauta galimybe kuo geriausiai, kaip ir suteikusi jiems viską, ką galėjo.

„Bendrai kalbant, aš privilegijuotas žmogus, kuriam pasisekė. Viena iš mano sunkiausių akimirų buvo liga, bet, laimė, sugebėjau ją įveikti. Viena iš mano laimingiausių akimirų gyvenime buvo tada, kai mane priėmė į Bendžamino Franklino draugiją. Dar viena mano sunkiausia akimirka buvo neseniai įvykęs karantinas dėl Covid, kuris padarė didelę įtaką socialiniam bendravimui.“

„Aš esu iš Žaliojo Kyšulio ir atvykau į Portugaliją įgyti bakalauro laipsnį.“

„Sunkiausių savo akimirką išgyvenau būdama 17-os metų, kai perėjau į kitą mokyklą ir turėjau palikti savo bendraklasius. Dar vieną sunkią akimirką išgyvenau būdama 18-os metų, kai negalėjau laikyti galutinių egzaminų ir įstoti į norimą universitetą. Kiti metai buvo mano laimingiausi gyvenime, nes man pavyko išlaikyti galutinius egzaminus ir sugebėjau įstoti į norimą universitetą. Pastaruoju metu mano sunkiausias gyvenimo laikotarpis yra pandemija ir karantinas.“

„Viena iš mano sunkiausiai išgyventų akimirų buvo tada, kai įstojau į universitetą, į kurį nenorėjau patekti. Kai galėjau perstoti į kitą universitetą, tada jaučiausi laimingiausias.“

„Pirmą laimingą akimirką išgyvenau įstojau į skaučių organizaciją, dar vieną – tada, kai būdama 15-os metų ėmiau lankyti vidurinę mokyklą. Sunkiausiai išgyvenu sunkumus kuriant savo svajonių karjerą, tą daryti sunkoka Portugalijoje. Dar viena laiminga akimirka buvo tada, kai susipažinau su savo vaikinu.“

„Mano didžiausias pasiekimas buvo tada, kai persikrausčiau į Italiją, nes pradėjau daryti daug dalykų dėl savo karjeros. Pirmą, mane priėmė į La Sapienza universitetą, o vėliau gavau stipendiją, kuri mane tą akimirką labai pradžiugino.“

Aštuoniolikmetė Amina, kilusi iš Nigerijos, iškeliauja į Prancūziją, kad patobulintų savo piešimo įgūdžius, studijuotų prestižinėje akademijoje ir būtų parodos žvaigždė! Jos galvoje sukasi daug minčių: ne tik noras save realizuoti kaip menininkę, tapti finansiškai nepriklausoma, bet ir nežinia, ateities baimė ir žinojimas, kad reikės susidurti su kalbos, visuomenės bei biurokratinėmis kliūtimis. Tačiau Amina yra sumanus, nepriklausomas, drąsus žmogus (kadangi išvyko be šeimos ir atspirties taškų) ir tiki, kad atsiras naujų galimybių: ji ketina susirasti darbą, iš kurio uždarbio sumokėtų už mokslą, ir susirasti naujų draugų, turinčių tokių pat pomėgių ir interesų. Ji tikisi rasti paramą, nes jai trūksta pažįstamųjų, ir supratimo tarp bendraamžių.

IŠBANDYMAI

FINANSINIAI

„Prieš atsikraustant į Italiją, iškilo problemų su šeima, nes jie, ypač mama, nenorėjo manęs ten išleisti, nors sakiau, kad laimėjau stipendiją. Galų gale juos įtikinau ir išskridau į Italiją. Pirmomis dienomis iškilo problemų, nes pirmą kartą atvykau gyventi į kitą šalį ir man vėlavo sumokėti stipendiją. Taigi man reikėjo gyventi vienai ir užtat mane rėmė šeima (nes jie skundėsi). Kai žmogus gyvena užsienyje, valdyti pinigų gali būti sunku, bet aš išmokau juos tvarkyti po tokio laikotarpio. Šiuo metu negaunu jokios paramos iš šeimos ir džiaugiuosi galinti būti nepriklausoma. Užsirašau savo išlaidas, kad vėliau prisiminčiau ir sudaryčiau biudžetą kelionėms, būstui, maistui ir kitiems dalykams.“

„Aš esu iš Angolos ir šiuo metu gyvenu Prancūzijoje. Mano tėvai migravo į Portugaliją siekti geresnio gyvenimo man ir mano sesei. Prasidėjus ekonominei krizei persikraustėme į Prancūziją, vėl siekdami geresnio ir kokybiškesnio gyvenimo. Jei galėčiau rinktis, grįžčiau į Angolą dirbti nevyriausybiniame organizacijoje, susijusioje su žmogaus teisėmis, konkrečiau kalbant, su teise į išsilavinimą.“

DARBAS

„Keletas braziliečių kolegų iš mano fakulteto sako, kad susiduria su didžiuliais sunkumais, siekdami patekti į darbo rinką. Be to, norėčiau pabrėžti kitas diskriminacijos formas, kurios paveikia visų žmonių gyvenimus. Mačiau, kaip žmonės diskriminuojami dėl neįgalumo, amžiaus, psichinės sveikatos ir daug kitų priežasčių.“

FINANSINIAI

„2010-aisiais išgyvenau pirmą sunkų laikotarpį: praradau savo draugą, mirusį nuo vėžio. Po šio laikotarpio įvyko mano laimingiausia akimirka – gavau šunį. Paskui ėjo dar vienas sunkus laikotarpis mano gyvenime: mirė mano senelis. Netrukus po to išgyvenau sunkų laikotarpį vidurinėje mokykloje, nes jaučiausi prastai, ir tą akimirką praradau senelę. Kai įstojau į universitetą, nesijutau nei gerai, nei blogai. 2019-aisiais viena iš geriausių mano gyvenimo akimirkų buvo tada, kai Lietuvoje kartu su „Active Youth“ dalyvavau projekte ir po to išvykau į Lenkiją kaip „Erasmus“ studentas. Po to grįžau į Portugaliją dėl karantino.“

SVEIKATA

„Mano pirmas sunkiai išgyventas laikotarpis buvo tada, kai artimas šeimos narys susirgo liga. Po to patyriau laimingą akimirką, kai ėmiau lankyti vidurinę mokyklą ir susipažinau su puikiais draugais, o dar kitą – tada, kai gavau stipendiją. Paskui, įstojusi į universitetą, jaučiausi laiminga, bet po to vėl atėjo sunkus laikotarpis: išgyvenau didžiulį nerimą. Neseniai patyriau nuostabią akimirką – pavišinau savo pirmą mokslinį straipsnį.“

MOKSLAI

„Žemiausias mano gyvenimo taškas buvo tada, kai būdamas 19–20 metų bandžiau įstoti į universitetą, o egzaminai buvo labai sunkūs, be to, jutau didžiulį spaudimą iš tėvų. Įstojimas į universitetą irgi buvo sudėtingas, nes turėjau problemų prisitaikydamas prie naujos aplinkos.“

PATIRTYS

„Pirmą kartą dalyvavau „Erasmus“ studentų mainų programoje ir išvykau į Austriją. Tai antra šalis, į kurią persikėliau, ir ši šalis skyrėsi nuo Italijos, pirmos šalies. Prieš vykdama ieškojau ten gyvenančių žmonių tam, kad gaučiau pagalbos randant būstą (ypač turėdama tokį biudžetą) Zalcburge, kuris buvo ne toks didelis miestas kaip Viena, bet jame būstų kainos brangios. Todėl susiradau ir susisiečiau per „Facebook“ su tokia mergina, kuri irgi dalyvavo „Erasmus“ mainų programoje tokiame pat mieste kaip aš. Ji labai daug kuo man padėjo ir prieš man atvykstant atsiuntė internetinių svetainių, vietų, kuriuose galiu apsistoti ir išsinuomoti būstą, sąrašą, informavo mane apie kainas ir pan. Atvykusi į Austriją apsistoju name, kurį ji išsinuomojo lygiai vienam mėnesiui, tada persikrausčiau į studentų miestelį.“

„Vienas iš žemiausių taškų mano gyvenime yra sunkumai, patiriami įsitraukiant į fakultetą. Įstojau į universitetą šiais metais ir antras semestras karantino laikotarpiu yra labai sunkus. Ne tik todėl, kad nepažįstu nė vieno žmogaus iš universiteto ir savo klasės, bet ir dėl to, kad tokiu pat metu dirbu ir studijuojau, užtat nelengva įsitraukti į savo klasės grupių veiklą. Jaučiuosi atskirtas nuo fakulteto grupių. Studijų metų man prasčiausiai nesisekantis dalykas tikrai yra socialinis gyvenimas. Reikia tikėtis, kitais metais viskas vyks gyvai ir aš galėsiu bendrauti su savo kolegomis ir pažinti juos.“

„Vienas iš žemiausių taškų mano gyvenime yra sunkumai, patiriami įsitraukiant į fakultetą. Įstojau į universitetą šiais metais ir antras semestras karantino laikotarpiu yra labai sunkus. Ne tik todėl, kad nepažįstu nė vieno žmogaus iš universiteto ir savo klasės, bet ir dėl to, kad tokiu pat metu dirbu ir studijuojau, užtat nelengva įsitraukti į savo klasės grupių veiklą. Jaučiuosi atskirtas nuo fakulteto grupių. Studijų metų man prasčiausiai nesisekantis dalykas tikrai yra socialinis gyvenimas. Reikia tikėtis, kitais metais viskas vyks gyvai ir aš galėsiu bendrauti su savo kolegomis ir pažinti juos.“

DISKRIMINACIJA

Pagrindinė veikėja yra mergina, dėvinti hidžabą, kuri nusprendė persikraustyti į kitą šalį. Ji pirmą kartą skrido lėktuvu ir didžiuliame oro uoste laukė eilėje su kitais žmonėmis. Staiga iš niekur nieko pasirodė pareigūnas ir paprašė ją eiti į kambarėlį patikrai. Ji išsigando ir jautėsi diskriminuojama, nes jis dėl jos galvos apdangalo pasirinko ją vienintelę iš žmonių eilės, laukiančios paso patikros. Ją nuvedė į ankštą būdelę ir atėjo pareigūnė, kuri paprašė nusiimti galvos apdangalą ir ėmė tikrinti jos plaukus. Ji negalėjo nei prieštarauti, nei pasikalbėti su pareigūne, nes galėjo praleisti savo lėktuvą. Tačiau praėjus keleriems metams po šio įvykio ji ėmė dirbti su pažeidžiamais žmonėmis ir mažumomis bei skatino juos išsakyti savo nuomonę ir didinti informuotumą apie priėmimo ir saugumo jausmo svarbą būnant toli nuo namų ir kultūros.

„Aš esu labai socialus žmogus, todėl labai mėgstu pažinti naujus žmones. Užtat, gyvendama svetur, bandydavau susipažinti su naujais žmonėmis ir dalyvaudavau „Erasmus“ jaunimo mainuose bei mokymuose. Išmokau daug dalykų, bet tuo pat metu susidūriau su diskriminacija: projektų metu aš atstovavau Italijai, bet nesu kilusi iš šios šalies, todėl kartais žmonės sakydavo, kad nesu iš ES ar Italijos ir panašius dalykus.“

„2017-aisiais patyriau žemiausią tašką savo gyvenime, kai atvykau į Portugaliją, palikusi senelę (aš ją labai myliu ir jos labai pasiilgau). Čia, Portugalijoje, mano klasė manęs šiltai nesutiko ir tyčiojosi iš manęs. Tai čia buvo mano žemiausias taškas. Viena iš geriausių akimirkų mano gyvenime buvo tada, kai dirbau ir mokiausi kažkada (2015-aisiais) ir atradau savo pašaukimą būti virtuvės šefe. Dar vieną žemiausią tašką patyriau tada, kai mano darbdavys turėjo uždaryti restoraną ir paliko mane be darbo. Tada persikrausčiau į Jungtinę Karalystę – tai buvo viena iš geriausių akimirkų. Po kurio laiko sužinojau, kad laukiuos, – tai dar viena geriausia akimirka mano gyvenime. Esu tokia laiminga būdama vienerių metų vaikelio mama – tai tikrai mano laimingiausias laikotarpis gyvenime.“

Mikroagresija

„Aš kasdien patiriu mikroagresiją. Seniau būdavo blogiau, bet vis dėlto tai vis dar egzistuoja, nors ir ne taip ryškiai. Bet galiu ją lengvai atpažinti dėl tam tikrų pastabų.“

Išankstiniai nusistatymai

Ši grupė nusprendė papasakoti Kirikou istoriją, norėdami parodyti, kad išankstinių nusistatymų gali būti ir tarp bendruomenės narių. Kirikou yra labai mažas vaikas. Jis pats mažiausias savo kaime. Dėl to kiti vaikai jį atstūmė. Šiaip ar taip, jis išlieka tolerantiškas ir labai smalsus. Jis nori suprasti, kodėl ragana Karaba žudo visus vyrus ir vargina kaimiečius. Jis keliauja per kalną susitikti su seneliu ir jo paklausia, kodėl Karaba yra tokia bloga. Jo senelis atsakė, kad Karaba daug prisikentėjo. Vyrų ją užgauliojo ir išprievartavo. Kirikou neapsiribojo vien faktais ir pamėgino suprasti jos veiksmų priežastį. Jis išgelbėja raganą ir kaimą.

Seksizmas

Istorija apie moterį, atvykusią į Jungtinę Karalystę iš Kanados. Būdama juodaodė kanadietė patenku įdomioje Veno imigracijos diagramos srityje. Niekas nesiskundžia, kad kanadiečiai atvyksta čia atimti iš jų darbus; ar taip yra dėl to, kad paprastai mes baltaodžiai? Žmonės visada man malonūs išgirdę mano akcentą. Negaliu negalvoti, kad mano kanadietiškas auklėjimas yra palankiai vertinamas, o ruda oda – ne. Mane buvo išvadinę „Paki“ ir pasišaipę pamėgdžiodami bezdžionių garsus. Bet aš negaliu aptarti šių dalykų su draugais, nes jie nori apsimesti, kad Didžioji Britanija neturi rasizmo problemos. Todėl lioviausi rodytis viešumoje. Man gyvenant Didžiojoje Britanijoje sunkiausia ištvirti seksizmą. Aš nebuvo pratusi prie to, kad seksualinis priekabiavimas viešose vietose ar seksistiniai juokeliai yra priimtina ir normalu, bet matau moteris be viršutinių drabužių laikraščiuose, žurnalus vyrams, skiriasi darbo užmokesčiai tarp vyrų ir moterų, trūksta moterų aukštose pareigose, diskriminuojamos nėščios moterys, patirtų išprievartavimų ir seksualinio priekabiavimo skaičius yra didelis. Aš jaučiuosi labai nejaukiai ir nesaugiai.

Saugumas

Istorija apie migrantą rumuną, gyvenantį Jungtinėje Karalystėje. Aš rumunas, turintis dvigubą tautybę. Šių metų pradžioje rumunams buvo suteiktos visos teisės dirbti Jungtinėje Karalystėje. Pirmą kartą atvykau į šią šalį turėdamas darbo leidimą dvidešimto amžiaus dešimto dešimtmečio gale. Nuo tada nuomos agentūra buvo paprašiusi iš manęs garanto britų, bendrosios praktikos gydytojo sekretorė kategoriškai pareiškė, kad jie nepriima pacientų rumunų, o banko tarnautojas pasakė, jog klientai rumunai nepriimami. Aš prisidėjau prie šios visuomenės, kurią ėmiau laikyti sava ir mylėti. Turiu draugų britų, gerbiančių mane už tai, koks esu, bet pirmą sykį aš bijau nesąs saugus šioje šalyje dėl savo tautybės. Pareigūnai ir žiniasklaida visuomenei vaizduoja rumunus kaip išmaldos prašančius veltėdžius, atėjusius čia sukelti būsto krizės, o tai tik pakurdo neapykantą ir ksenofobiją.

MIGRACIJA

Pagrindinė veikėja yra egiptietė, ieškanti prieglobsčio Jungtinėje Karalystėje. Akimirka, kai ji nusprendė pabėgti iš savo šalies ir vykti į kitą saugią šalį ieškoti prieglobsčio, kur ji galės laisvai gyventi be jokio vertinimo, buvo sunkiausia jos gyvenime, nes ji ketino palikti savo šeimą, draugus ir kitus mylimus žmones, kad pradėtų gyvenimą iš naujo, neturėdama supratimo, kokias procedūras turės pereiti. Atvykusi ji išsigando, baimindamasi pralaimėti kovą, tačiau ji nekantravo socialiai įsitraukti naujoje vietoje ir ji rado daug šiltai ją sutikusių žmonių, kurie ją myli ir palaiko. Taigi, ji suprato, kad gyvenimas yra sunkus, tačiau yra daug dalykų, kurie gali užpildyti namų ilgesį. Ji pradėjo savanoriauti įvairiose organizacijose, norėdama padėti savo bendruomenės žmonėms ir pasimokyti iš kitų patirties, o dabar ketina įgyvendinti savo svajonę – studijuoti universitete.

Istorija apie 24-erių metų ispanę, emigravusią į kitą šalį. Ji yra žmogus, kuris domisi bendravimu ir žmogaus bei socialiniais santykiais, be to, ją visada traukė problemos, susijusios su Europa, bei ryšiai tarp žmonių, šalių ir bendruomenių. Baigus teisę, ją apdovanojo stipendija praktikai užsienyje atlikti. Ji norėjo išbandyti save, padaryti kažką, kas jai suteiktų galimybę patobulinti darbo ir anglų kalbos įgūdžius, įgyti ne tik patirties, bet ir asmeniškai patobulėti. Ji visuomet norėjo gyventi užsienyje ir susipažinti su naujomis kultūromis bei naujais žmonėmis, pakeisti aplinką. Ji mėgo keistis su kitais mintimis, nuomonėmis ir papročiais, nes tai jai leido daugiau apie save pamąstyti ir pažvelgti į pasaulį kitokiu žvilgsniu. Ji galutinai nusprendė išvykti į Jungtinę Karalystę, tiksliau į Liverpulį, daugiakultūrišką miestą, pilną veiklų, labai draugiškų ir lengvai bendraujančių žmonių, net jei kartais ir neįmanoma jų suprasti per jų akcentą!

„Vienas iš sunkiausių laikotarpių, išgyventų atvykus į Portugaliją, buvo tada, kai patyriau ksenofobiją, o mokykloje patyriau šiek tiek kančios. Apskritai, mokykla yra ne tokia draugiška. Mano patirtis skiriasi nuo vokiečio moksleivio Portugalijoje. Bendrai kalbant, jutau, kad mano mokytojai daug ko iš manęs nesitikėjo. Aš vis dar kasdien patiriu mikroagresiją. Pavyzdžiui, mano portugalų kalbos mokytoja apsimeta nesuprantanti mano portugalų kalbos ir prašo savo bendradarbių „išversti“ mano žodžius. Verta paminėti, kad mano patirtis nėra tokia rimta, palyginus su brazilų, turinčių kitą nei portugalų odos spalvą. Jų patirtis blogesnė nei mano. Viena iš geriausių dalykų atvykus čia iš Brazilijos yra saugumas: galimybė vaikščioti gatvėmis nebijant.“

„Aš esu iš Portugalijos kaimo, ten nėra daug migrantų. Tačiau mačiau, kaip grupelė portugalų komentavo darbininkus – jie sakė, kad norėtų „pasamdyti darbuotojus iš Afrikos, kadangi jie gerai dirba, o ne brazilus, nes jie tinginiai. Jie nemėgsta dirbti, tik miegoti.“

„Aš esu kilusi iš šiaurės Portugalijos. Kalbant apie migracijos problemą (įskaitant ir priverstinę migraciją), tai manau, kad labai svarbu tarptautinei bendruomenei priimti ir remti migrantus bei pabėgėlius.“

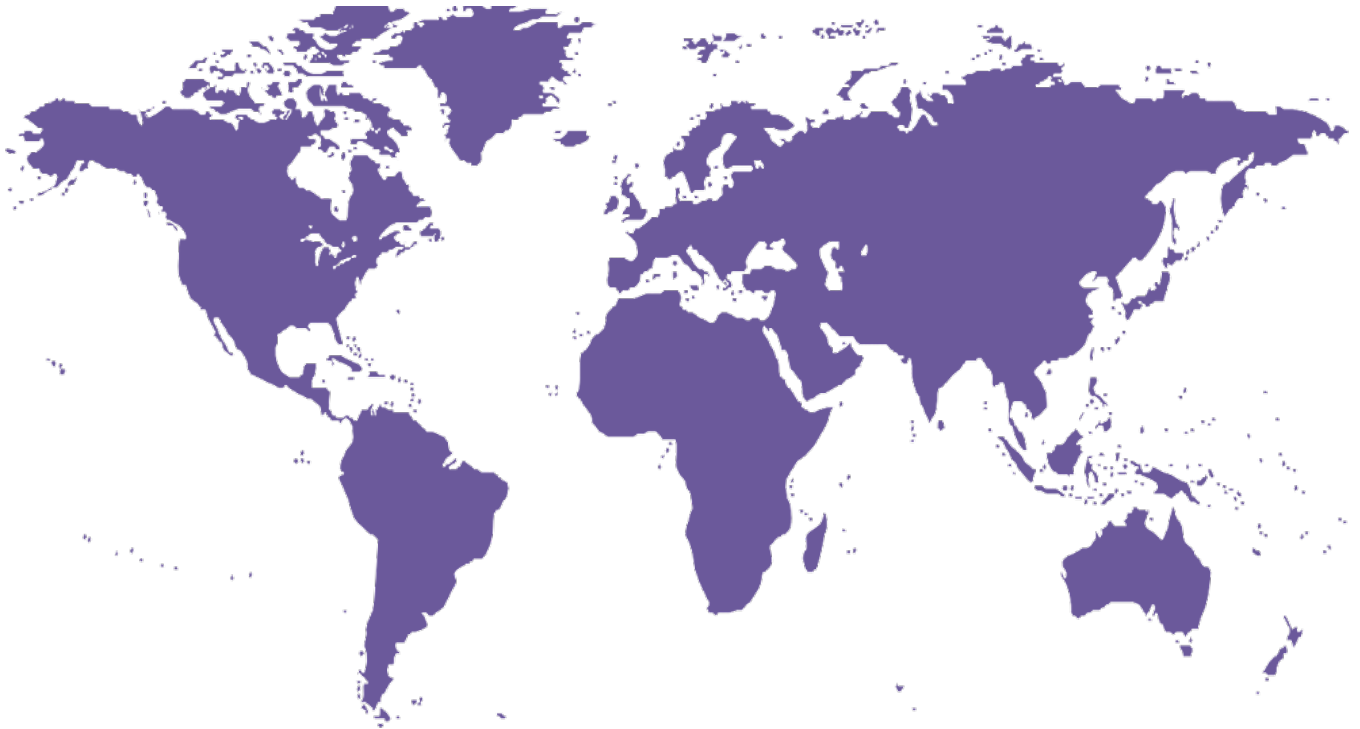
„Aš kilęs iš Venesuelos, bet mano tėvai yra portugalai. Atvykau į Portugaliją būdamas 18 metų. Gyvendamas Venesueloje, buvau „portugalas“ arba „užsienietis“, o čia, Portugalijoje, vis dar esu „užsienietis“ arba „venesualietis“. Visą laiką lieku neaiškioje padėtyje, jausdamasis, kad niekur nepritampu.“

„Sunkiausiai išgyvenau laikotarpį, kai atvykau į Portugaliją. Būdamas migrantu, susidūriau su išbandymais, kad ir mikroagresija, tačiau, laimei, sugebėjau juos įveikti.“

„Esu iš Bisau Gvinėjos. Dabar jau dvejus metus studijuju teisę Lisabonoje. Manau, vienas iš migracijos privalumų yra tai, kad galiu užsitikrinti geresnį bei kokybiškesnį gyvenimą ir įgyti išsilavinimą.“

ORUMAS

Pagrindinė šios istorijos veikėja yra prieglobsčio prašytoja pandemijos metu. Prieš penkerius metus ji pabėgo iš savo šalies, esančios Pietų Amerikoje, į Europą ir vis dar laukia sprendimo dėl galimybės normaliai gyventi ir dirbti naujoje šalyje. Per pastaruosius penkerius metus ji negalėjo įpirkti jai reikalingų prekių, nes jai nebuvo leista dirbti, o tai paveikė jos psichinę sveikatą, ypač prasidėjus pandemijai, kai negalėjo įpirkti paprasčiausių prekių. Ji pradėjo kalbėtis su pažįstamais žmonėmis klausinėdama, ar kas gali jai padėti nusipirkti batų, ir viena draugė paklausė to per „Facebook“ savo draugų. Netikėtai šimtai žmonių norėjo paaukoti savo nenaudojamus daiktus. Taigi ta draugė sugalvojo pradėti iniciatyvą, pasidalindama tų daiktų nuotraukomis, ir žmonės, kuriems reikalinga pagalba, gavo galimybę išsirinkti, kas jiems patinka, ir nelaukti paramos organizacijų, kada jos galės atsiųsti turimų daiktų. Mūsų pagrindinė veikėja tapo įkvėpimo šaltinis naujai erdvei, kurioje žmonės gali išlaikyti orumą, patirdami sunkumų savo gyvenime, bei jaustis optimistiški ir laukiami.

TOLERANCIJA

Tai istorija apie daugialypės diskriminacijos atvejį. Pagrindinė veikėja yra neįgali juodaodė islamė, dėvinti galvos apdangalą. Dėl to ji dažnai kenčia nuo diskriminacijos. Ji imasi naujo darbo puikioje įmonėje, kur viršininkas puoselėja tolerantiškumą ir kovoja su diskriminacija. Bet jos bendradarbiai nuolat ją erzina: jei ne seksistinė pastaba, tai komentaras dėl religijos ir panašiai. Darbovietė virto tikru pragaru, nors jai patiko jos darbas. Jos viršininkas suvokė, kad ji patiria sunkumų, ir nusprendė imtis veiksmų. Jis visų darbuotojų akivaizdoje padarė viešą pranešimą: akcentavo įmonės vertybes ir prašė tučtuojau keisti savo elgesį. Jis iškėlė dilemą darbuotojams, erzintiems šią moterį: likti ir pakeisti savo elgesį arba nekeisti savo elgesio ir išeiti iš darbo. Galų gale darbuotojai pakeitė savo elgesį ir darbo atmosfera žymiai pagerėjo.

ĮTRAUKTIS

„Esu iš Bisau Gvinėjos. Atvykau į Portugaliją tęsti mokslų 2016-aisiais. 2019-aisiais Alenteže gavau savo pirmą bakalauro laipsnį. Dabar Lisabonoje baigiu antras bakalauro studijas. Mano integracija į Alentežą buvo lengvesnė negu Lisabonoje – miestas buvo mažesnis ir žmonės daugiau skyrė dėmesio mūsų poreikiams ir iškilusiems sunkumams. Įsitraukimas į Alentežą tikrai buvo malonesnis. Lisabonoje gyvena tiek daug žmonių ir dėl to sunkiau naudotis tam tikromis paslaugomis.“

”

Pagrindinė veikėja yra nutukusi moteris. Ji stipriai kenčia nuo diskriminacijos, susijusios su jos svoriu, ir kitų žmonių vertinimų bei žvilgsnių. Ji myli madą, bet nedrįsta apsirengti taip, kaip ji nori, ar net kurti karjerą šioje srityje. Vieną dieną ji atsibudo labai prastai jausdamasi. Jai suskausta pilvą ir tas skausmas nesiliauja. Pradėjusi nerimauti nusprendžia nueiti pas gydytoją. Jos šeimos gydytojo nėra, todėl nueina pas pavaduojantį gydytoją. Jis rimtai į ją nežiūri: sumenkina jos skausmą ir šneka vien apie jos nutukimą. Po vizito ji jaučiasi visiškai atstumta ir neišklaudyta. Gatvėje ji pravirksta. Jai buvo per sunku susitvarkyti su skausmu ir pažeminimu. Prie jos prieina vyras ir paklausia, kas nutiko. Ji papasakoja savo istoriją: ne tik apie neseniai įvykusį vizitą pas gydytoją, bet ir apie visą patirtą diskriminaciją. Šis vyras, vienos asociacijos direktorius, paklausė, ar ji nori padėti jam didinti informuotumą apie šią problemą. Tada jie surengia demonstracijas prieš atskirtį dėl svorio. Galų gale ji nusprendžia pradėti karjerą mados srityje ir įkurti savo verslą. Tuo pat metu ji kovoja už tai, kad visiems vyrams ir moterims būtų daugiau drabužių dydžių. Ji tampa pavyzdžiu!

”

COVID-19

“

Vienas iš sunkiausių momentų buvo COVID metu. Nors aš ir pripažįstu, kad gyvename privilegijuotą gyvenimą ir gyvenime nebuvo patyręs išbandymų kupinų akimirų, COVID ir karantinas yra nelengvas ir slegiantis.“

“

„Vieną iš laimingiausių akimirų patyriau būdama penkerių, kai pradėjau lankyti mokyklą. Po to, būnant 10-ies metų, ėjo sunkus momentas, kai keičiau mokyklą. 18-os metų patyriau dar vieną laimingą akimirką, kai įstojau į universitetą ir atvykau į Portugaliją. Neseniai sunkiai išgyventas laikotarpis yra susijęs su COVID ir karantinu.“

“

„Mano laimingiausia gyvenimo akimirka buvo mano broliuko gimimas, kai man buvo 7-eri metai. Mano vaikystė buvo labai laiminga. Paauglystė buvo ne tokia laiminga, o dar sunkiau išgyvenau po to, kai nepavyko įstoti į norimą universitetą. Mano laimingiausia akimirka buvo pirmieji metai universitete, į kurį norėjau patekti iš pat pradžių. COVID ir karantino metu jaučiuosi apatiškas.“

“

„Vienas iš mano sunkiausių momentų tikrai yra COVID yra karantinas: visos praktikos buvo atšauktos, todėl negalėjau atlikti savo paties praktikos.“

“

„Esu iš Lisabonos, Portugalijos. Man šis seminaras labai naudingas ir įdomus, nes jis būtinas socialiniam darbui, dalykui, dėstomam mano universitete. COVID situacija labai paveikė socialinį bendravimą, jaučiu, kad gyvos paskaitos yra daug geresnės negu nuotolinės.“

IŠVADOS

Migracija visų pirma yra įprasta žmogaus veikla. Žmonės visada kraustosi iš vienos šalies, regiono ar būsto į kitą. Žmonės persikelia iš savo šeimos namų į naujas vietas ir šalis. Istorijos, surinktos šiame lankstinuke, parodo išbandymus, su kuriais susiduria jauni dalyviai savo gyvenime.

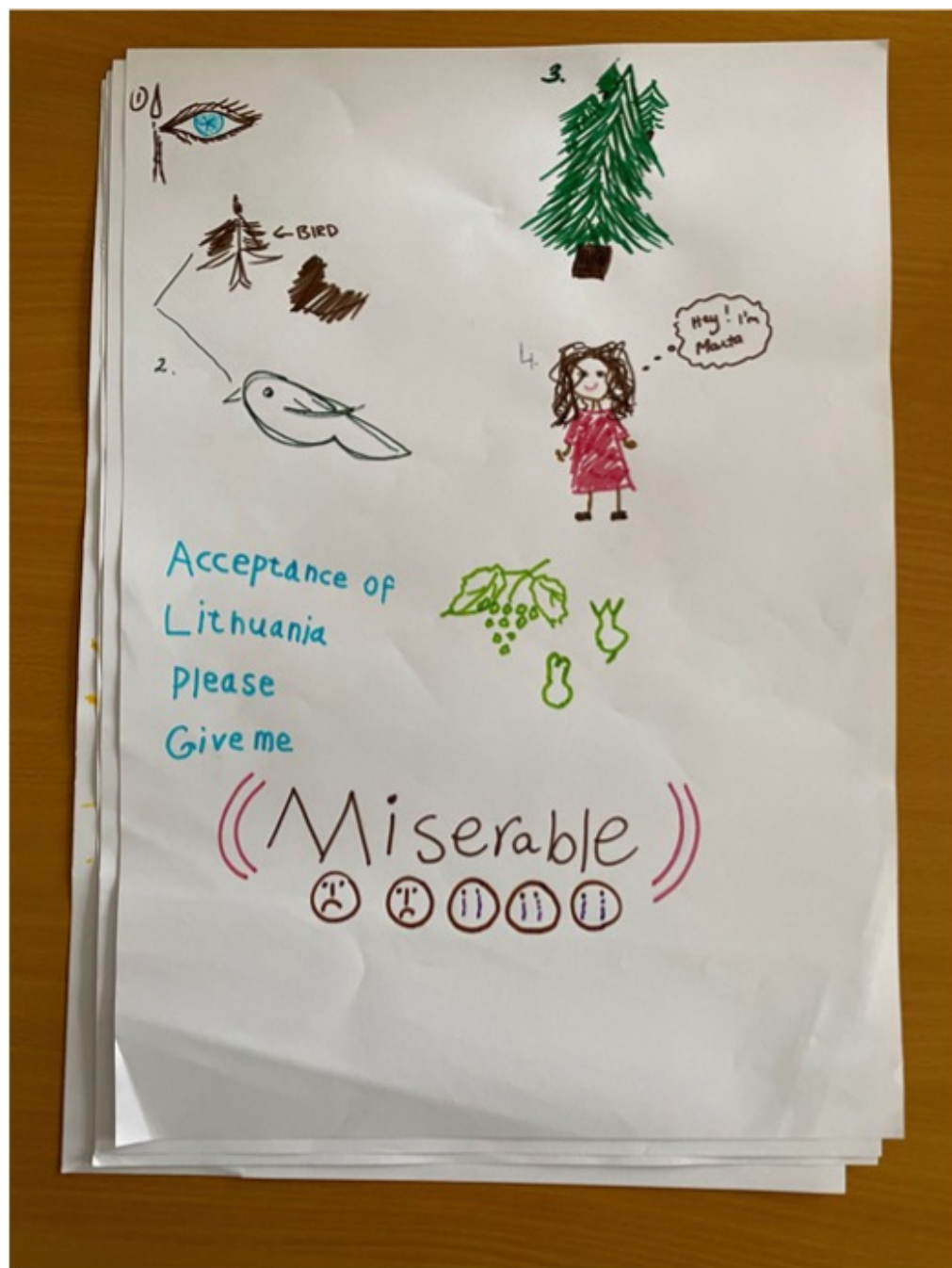
Iš jų istorijų išmokome, kad žmonės krausdavosi ir toliau kraustosi dėl įvairių priežasčių, bet pagrindinis motyvas yra geresnio gyvenimo siekis.

Visos šios istorijos atskleidžia, kad migrantai, kurie persikelia iš vienos šalies į kitą, dažnai turi tokius pat motyvus, kaip tie, kurie persikelia iš vieno regiono, miesto ar kaimo į kitą regioną, miestą ar kaimą savo šalyje. Žmonės kraustosi, tikėdamiesi patobulėti, susirasti geresnį darbą ir susikurti geresnį gyvenimą, o kartais jie priversti tai daryti dėl kitų ypatingų priežasčių.

Per istorijų pasakojimą atsiskleidė ir sunkumai, kuriuos patiria migrantai ir pabėgėliai, atvykę į naują šalį: diskriminacija, kultūrinis šokas, finansiniai sunkumai, kalbos barjeras.

Pagrindinis šio lankstinuko tikslas yra suteikti balsą jauniems migrantams ir europiečiams, duodant galimybę suprasti jų jausmus, nuomones, baimes ir istorijas. Siekiant paremti migrantus ir pabėgėlius naujoje šalyje, svarbu juos šiltai sutikti ir paskatinti pasidalinti savo patirtimi bei kultūra. Taip pat būtina suteikti vietiniams jaunuoliams strategijas, padėsiančias giliau suprasti bendraamžius, patiriančius smarkų sukrėtimą fiziškai, socialiai ir psichologiškai.

NORĖDAMI PASIKLAUSTYTI PRANCŪZO ISTORIJOS PASAKOJIMO,
SPAUSKITE ČIA

U Ž E K R A N Č

„YOUTH CONNECTIONS“ KOMANDA

Istorijų pasakojimo lankstinukas

Projektą koordinuoja:
Merseyside Expanding Horizons Limited The Old Secondary
Education Centre, Mill Lane – OL
Pašto kodas: L13 5TF | Liverpool, United Kingdom
www.expandinghorizons.co.uk

Projekto Nr. 2019-2-UK01-KA205-062270